

Z obserwacji przyrodniczych – zaskroniec w DPN...

Zaskrońca zwyczajnego (*Natrix natrix*), najbardziej powszechnie występującego polskiego węża, zobaczymy także w Drawieńskim Parku Narodowym. Ma ubarwienie brązowe lub szarzielone, najczęściej z żółtymi plamami za skroniami - stąd bierze swoją nazwę.

Dorośle zaskronce mogą osiągać nawet półtora metra długości. U tego gatunku to samice osiągają większe rozmiary ciała niż samce. Gady te są jajorodne. Samice składają przeważnie od 8-20 jaj najchętniej w stertach rozkładającej się roślinności, w spróchniałych konarach lub nawet w ogródkowych kompostownikach. Po około 8 tygodniach wykluwają się młode, które od razu są samodzielne. Ich pierwszy pokarm mogą stanowić małe żaby, kijanki lub dżdżownice.

Te węże mogą dożyć nawet do 15 lat. Ich tryb życia może zaskoczyć, ponieważ zaskrońce uwielbiają wodę, świetnie pływają, a nawet nurkują. Podstawowym pokarmem tych węży są żaby, zarówno "brunatne" czyli żaba trawna i żaba moczarowa, jak i żaby "zielone" czyli żaba wodna, jeziorkowa i śmieszka. Czasami ofiarami zaskrońców mogą padać także mniejsze ryby. Wartym odnotowania jest fakt, że zaskrońce nie duszą swych ofiar, nie paraliżują ich też jadem, ponieważ nie posiadają zębów jadowych. Mają mniejsze zęby służące do chwytania i przytrzymywania swych ofiar, które od razu połykają.

W Drawieńskim Parku Narodowym zaskrońce zwyczajne najczęściej można zaobserwować przy brzegach jezior i rzek, a czasami także z dala od wody, np. na łąkach, polanach czy nawet w lesie.

Czy zaskroniec jest niebezpieczny dla ludzi? To jest gatunek **niejadowitego węża** z rodziny połozowatych. Zaskrońce nie są dla nas groźne – nie posiadają zębów jadowych i nie mogą człowiekowi zrobić krzywdy. Wężę te, jeśli nie mogą umknąć – syczą, a ich ostateczna taktyka obronna polega na udawaniu martwego. W momencie gdy zaskroniec zostanie chwycony, często wydziela cuchnącą woń, aby w ten sposób odstraszyć wroga.

Zaskroniec zwyczajny bywa mylony ze żmiją zygzakowatą, która w chwili zagrożenia może ukąsić – natura wyposażyła ją w zęby jadowe, a zaskrońca – nie. Należy pamiętać, że zarówno zaskroniec zwyczajny, jak i żmija zygzakowata - jak większość

dzikich zwierząt - uciekają na widok człowieka. Zdarza się, że zagrożona żmija, jeśli nie może się oddalić - zwiija się przybierając charakterystyczny kształt litery "s".

W naturze zaskronce często padają ofiarą: lisów, bocianów, czapli, borsuków, ale niestety również ludzi, którzy ze strachu i niewiedzy robią wiele złych rzeczy.

Pamiętajmy: "poznaję i chronię" – oto nasza powinność. Tylko wiedza o przyrodzie i jej mieszkańcach może złamać stereotypy i nauczyć mądrych i odpowiedzialnych reakcji. Nie podchodźmy więc do dzikich zwierząt. Jeśli je spotkamy na leśnej ścieżce, wycofajmy się delikatnie i po cichu. Jesteśmy przecież gośćmi w ich domu.

W Polsce występuje pięć gatunków węży: zaskroniec zwyczajny, zaskroniec rybołów, żmija zygzakowata, gniewosz plamisty i wąż Eskulapa. Podkreślamy - wszystkie są pod ochroną! W Drawieńskim Parku Narodowym spotkać można trzy z nich. Najliczniejszy jest zaskroniec zwyczajny występujący na obszarze całego Parku. Żmija zygzakowata w DPN jest gatunkiem bardzo rzadko i nieregularnie notowanym. Informacji o obecności gniewosza plamistego jest jeszcze mniej. Ostatnie pochodzą z zachodniego ramienia Parku, z jego północnej części.

*Opracowanie: Joanna Osińska, Dział ds. Edukacji DPN
Współpraca: Szymon Śródecki, Sekcja Monitoringu DPN
Zdjęcia; Krzysztof Kanas, Komendant Straży Parku*

Data wydruku: 03.07.2024 09:24:41

Adres URL:

<http://dpn.pl/aktualnosci/811-z-observacji-przyrodniczych-zaskroniec-w-dpn-.html>